

Overweging zondag 18 december 2022 – Dominicuskerk Utrecht

Lezingen: Jesaja 7, 10-14, Psalm 24, Romeinen 1, 1-7, Mattheüs 1, 18-24

We lezen zo-even uit Mattheüs, de evangelist die geworteld is in de oude geschriften, die wij het Oude Testament noemen. Met de zin *Zie, de jonge vrouw is zwanger, zij zal een zoon ter wereld brengen, en u zult hem de naam Immanuel, God met ons, geven*, citeert Mattheüs immers de profeet Jesaja. In het oude verhaal moedigt Jesaja koning Achaz aan om stand te houden tegen de vijandelijke machten en te vertrouwen op God.

'Vertrouwen houden' is het belangrijkste, zo blijkt telkens weer in het boek van Jesaja. Want, zegt Jesaja tegen Achaz: *Ook al wilt u niet op de knieën om het te vragen, de Ene zelf zal u zelf een teken geven: zie, de jonge vrouw is zwanger, zij zal een zoon ter wereld brengen, en u zult hem de naam Immanuel geven.*

Zeven eeuwen later verklaart Mattheüs de voorzegging van Jesaja aan Achaz met het verhaal van Maria die zwanger is van Jezus. Mattheüs beschrijft in het eerste hoofdstuk van zijn evangelie dáárom de afstamming van Jezus heel uitgebreid. In de verzen voorafgaand aan de lezing van vandaag noemt hij de namen van alle voorvaderen en enkele voormoeders van Jezus: van Abraham via David en de Babylonische ballingschap tot aan Jezus waren dat drie keer veertien generaties. In deze immense periode zijn er in Israël heel wat oorlogen uitgevochten en waren er ook andere ellendige tijden. In al die jaren heeft het volk Israël zich nu eens vastgeklampt aan Gods belofte van de langverwachte Messias, dan weer heeft het zich afgekeerd van God. Toen was het kennelijk moeilijk om te blijven vertrouwen. Zoals dat nu voor ons, soms of vaak, ook moeilijk is.

Over een week vieren we de geboorte van Jezus. Hij komt zonder enige glamour, zonder pracht en praal ter wereld. Een kind in een onbetekenend gezin in de armoedigste omstandigheden. Ik kan me goed voorstellen dat de mensen toen dachten: *"Is dat nou degene naar wie we vurig verlangd hebben? Is dit nou God met ons, Immanuel?"* Ook in onze tijden hebben veel mensen het zwaar: we schrijven nog steeds vele zwarte pagina's; er woeden nog altijd oorlogen, er zijn klimaatcrises met overstromingen en hittestructuren door de opwarming van de aarde, slechte luchtkwaliteit, plastic en chemicaliën in de wateren, bedreigde plant- en diersoorten en ook als mensen worden we bedreigd op deze aarde: we hebben almaar geen vertrouwen in elkaar. Iedere dag opnieuw lijkt er op talloze plaatsen dood en verderf te heersen. En het houdt maar niet op. Hoe kunnen we dan toch vertrouwen hebben?

God heeft in de loop van de geschiedenis vele tekenen gegeven. We worden wel aangespoord om vertrouwen te hebben, maar daar blijkt dan wel het nodige aan vast te zitten. Psalm 24, de psalm van vandaag zegt het zo: we moeten als eerlijke mensen in het leven staan, met open handen en opgeheven hoofden; mensen zijn

die niets te verbergen hebben en die alles kunnen en willen delen. Dan kan de Ene zich laten zien: God openbaart zich in een kind, geboren uit de jonge vrouw Maria die samen is met Jozef die zijn zwangere verloofde niet in opspraak wilde brengen. Twee mensen die staan met geheven hoofden, eerlijk naar God en naar elkaar en gehoor gevend aan wat hen wordt aangezegd. Zulke mensen kunnen wij ook zijn. Ieder kind dat ons geboren wordt, is immers van God. Iedere opgegroeide mens is nog steeds van God. Maar dan moeten we wel durven knielen in vertrouwen op de Ene zodat we staan in het mysterie van de Langverwachte.

Dat wij zulke mensen zijn.

Annemarie Reinders